

gevinster er store. Faktisk er de så store og overgangsordningerne så lange, at det burde være muligt at opstille fordelings- og kompensationsmekanismer, der tilgodeser de lande og sektorer, der bliver mest udsat på grund af ændringerne.

Ulandene har anerkendt forslaget som forhandlingsgrundlag, og det endda til trods for at gevinsterne fordeles med ca. 80 pct. til industrilandene og kun 20 pct. til udviklingslandene. USA og Australien derimod mener ikke, at forslaget er vidtgående nok.

Kl. 20.00

Så er der selvfølgelig EU, der endnu en gang har markeret sig ved at udvise manglende forhandlingsvilje. Her mener Kristeligt Folkeparti, at regeringen bør sætte ind, og at regeringen burde arbejde for, at Harbinsons forslag blev udgangspunktet for forhandlingerne også i Cancún.

Af den grund er Kristeligt Folkeparti ikke medforslagsstiller til flertallets forslag til vedtagelse, ikke fordi vi sådan set er uenige i det, der står i forslaget til vedtagelse, for det er ret så svært poleret, om jeg så må sige, forslaget til vedtagelse fremstår, men fordi vi mener, at det havde været vigtigt, at Folketinget i dag gav et signal om netop Harbinsons forslag som værende det rette udgangspunkt for de fortsatte forhandlinger.

Men som sagt kan vi støtte forslaget til vedtagelse, fordi der simpelt hen ikke er noget, vi kan være imod, men som flere ordførere påpegede her i debatten, er det så spørgsmålet, hvad forslaget til syvende og sidst kommer til at indeholde.

Jeg vil også godt nævne TRIPS-aftalerne med et par ord, for det er vigtigt at understrege, at der er truffet beslutning om, at TRIPS-aftalerne ikke må forhindre medlemslandene i at beskytte folkesundheden i de enkelte lande. Dohadeklarationen konstaterer, at det er op til medlemslandene selv at bestemme, hvad der konstituerer en national nødsituation; hiv/aids, tuberkulose og malaria er nævnt som sådanne situationer. Vi mener fra Kristeligt Folkepartis side, at det er utrolig vigtigt, at denne del af TRIPS-aftalerne overholdes, og at ulandene altså ikke endnu en gang bliver klemte i forholdet mellem Nord og Syd, fordi Nord ikke holder, hvad de har lovet.

I maj måned i år afholder Udenrigsministeriet en konference, hvor 25 WTO-medlemslande er inviteret. Jeg synes, det kunne være interessant i denne her debat også at få et par ord fra udenrigsministeren om, hvad regeringen egentlig for-

venter af den konference. Vil regeringen lægge op til, at man i den forbindelse kunne vedtage en erklæring, som kunne gøre en markant forskel for udviklingslandene og også for det, der skal lede frem til mødet i Cancún?

Jeg synes, det er vigtigt, at vi benytter alle de muligheder, der er inden for EU til at påvirke processen i en rigtig retning, men altså også, at vi ved et sådant initiativ, som Udenrigsministeriet har taget, benytter den anledning til markant at sætte dagsordenen i samarbejde med de lande, som kommer til København for at deltage i denne konference.

Som sagt støtter vi det forslag til vedtagelse, der er fremsat af et flertal af partier. Det indeholder de temaer, der skal være i forhold til forhandlingerne, som pågår lige nu, men som sagt skal jeg være ærlig og vedgå, at det er med blandede fornemmelser, fordi vi meget gerne havde set, at man havde været konkret fra dansk side i forhold til ikke mindst Harbinsons udspil, som vi synes fortjener støtte og opbakning som udgangspunkt for de forhandlinger, som nu pågår.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at Kristeligt Folkeparti jo stort set er enig med Enhedslisten i, hvor indholdsløst det forslag til vedtagelse er. Derfor kan det godt overraske mig, at man så vil tage medansvar for den blankocheck.

Så har jeg ydermere et spørgsmål om medicinen, som hr. Sjørnsen også var inde på. Vi ikke har haft mulighed for at komme så meget ind på det, men ministeren berørte det også. Der er det jo sådan, at Danmark har en gæld til ulandene, fordi Danmark under Dohakonferencen medvirkede til, at de mindst udviklede lande ikke fik svar på spørgsmålet om, hvad de kunne importere af livsnødvendig og anden medicin af hensyn til folkesundheden.

Der vil jeg godt spørge hr. Sjørnsen, om Kristeligt Folkeparti så i hvert fald, selv om de stemmer for det forslag, som jo heller ikke siger noget præcist om medicinspørgsmålet, vil være med til at arbejde for, at den gæld, vi har til ulandene på det område, fordi Danmark var alt for eftergivende over for medicinselskaberne, også kan blive betalt tilbage.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Til det sidste kan jeg sige, at det vil vi godt arbejde for.